

CODUL DE CONDUITĂ ETICĂ
AL PERSONALULUI MILITAR
ȘI PERSONALULUI CIVIL CONTRACTUAL

Colectivul de elaborare:

Col. medic Costin Simona

Lt.col. Pasc Florin

Mr.medic Mardale Ștefan

Mr. Hoblea Ionuț

Cpt. Sima Emilia

P.c.c. jurist Roșan Florica

P.c.c. jurist Șerban Eugen

CUPRINS

	Pag.
Capitolul I – Dispoziții generale	4
1.1. Dispoziții generale	4
1.2. Legislația incidentă	6
Capitolul II – Obiective	6
2.1. Obiective generale	6
2.2 Principii și obiective ale spitalului	7
Capitolul III – Principii de conduită etică	9
3.1. Principii generale	9
3.2. Principii fundamentale ale exercitării profesiei de medic....	10
3.3. Principii fundamentale ale exercitării profesiei de asistent medical	11
Capitolul IV –Reguli de conduită	12
4.1. Reguli generale de conduită	12
4.2. Reguli generale de comportament în activitatea medicilor ..	14
4.3. Reguli generale de comportament în activitatea asistenților medicali	18
Capitolul V – Dispoziții finale	19
5.1. Dispoziții finale	19

CAPITOLUL I

1.1. Dispoziții generale

Art. 1. – Codul de conduită etică a personalului militar și personalului civil contractual din Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca, reglementează normele de conduită profesională a personalului militar și personalului civil contractual și stabilește principiile fundamentale care dirijează activitatea din cadrul spitalului.

Art. 2. – În scopul respectării și monitorizării implementării principiilor și normelor de conduită de către personalul instituției, consilierul de etică exercită un rol activ în domeniul prevenirii încălcării normelor de conduită prevăzute în prezentul cod.

Art. 3. – Normele de conduită profesională prevăzute în prezentul cod de conduită etică, sunt obligatorii atât pentru cadrele militare numite în funcții prin ordine ale comandanților/șefilor ierarhici, cât și pentru personalul civil contractual din cadrul spitalului, încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. – În sensul prezentului Cod de conduită etică, următorii termeni se definesc astfel:

- a) instituția publică – orice instituție ce utilizează sau administrează resurse financiare publice;
- b) interes public – acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituție, a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, de legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;
- c) bun public – reprezintă orice valoare materială destinată îndeplinirii, în condiții de maximă diligență, a activităților publice, aflată în patrimoniul instituției care o deține cu diverse titluri;

- d) interes personal – orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de către personalul încadrat, prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor, informațiilor la care au acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor funcției;
- e) conflict de interese – acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al personalului angajat contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a indicatorilor care îi revin în exercitarea funcției deținute;
- f) informație de interes public – orice informație care privește activitățile sau care rezultă din activitatea unei instituții publice, și care este stabilită astfel de către conducerea acesteia, în baza prevederilor legale în vigoare, indiferent de suportul ei;
- g) informație cu privire la date personale – orice informație cu privire la o persoană identificată sau identificabilă;
- h) prin personal se înțelege personalul militar și personalul civil contractual din Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca;
- i) vulnerabilitatea de etică reprezintă orice slăbiciune în modul de funcționare al unui spital, care poate determina sau favoriza apariția unui incident de etică;
- j) incidentul de etică reprezintă situația de potențială nerespectare a principiilor morale și deontologice;
- k) concurența neloială este orice act sau fapt contrar uzanțelor cinstite în activitatea industrială și de comercializare a produselor, de execuție a lucrărilor, precum și de efectuare a prestațiilor de servicii;

- l) corupția activă este promisiunea, oferirea sau darea, cu intenție, de către orice persoană, direct sau indirect, a oricărui folos necuvenit, către un funcționar public în vederea îndeplinirii, ori abținerii de la a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale;

1.2. Legislația incidentă

- a) Legea nr. 7/2004, privind codul de conduită a funcționarilor publici;
- b) O.U.G. 57/2019, privind Codul administrativ;
- c) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M-94/2004, pentru aprobarea codului de conduită etică a personalului militar și civil contractual din Ministerul Apărării Naționale;
- d) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M-100/2019, pentru aprobarea normelor metodologice privind sistemul de control intern managerial în Ministerul Apărării Naționale;
- e) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M-6/2004, privind aprobarea codului etic pentru personalul cu responsabilități în domeniul achizițiilor publice;
- f) Codul deontologic al farmacistului, 2009;
- g) Dispoziția șefului Statului Major General nr. SMG-46/2006, pentru aprobarea codului de conduită etică a militarului român;
- h) Hotărârea nr. 2/2012 a Colegiului Medicilor din România, privind adoptarea Statutului și a Codului de deontologie medicală ale Colegiului Medicilor din România;
- i) Hotărârea nr. 2/2009 a O.A.M.G.M.A.M.R., privind adoptarea codului de etică și deontologie a asistentului medical generalist.

CAPITOLUL II

2.1. Obiective generale

- Art. 5. – Prin implementarea Codului de conduită etică se urmărește:
- a) desfășurarea la cele mai înalte standarde de profesionalism a activității în Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca;

- b) garantarea prevalării interesului public asupra oricăror alte interese;
- c) creșterea încrederii societății civile în competența, seriozitatea, promptitudinea și calitatea actului medical, a activității de furnizare a serviciilor medicale și de acordare a asistenței medicale de specialitate, precum și a ansamblului de acțiuni desfășurate în interesul instituției militare;
- d) investiția cu un grad de transparență sporit a activităților aflate în sarcina personalului care exercită funcții în Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca;
- e) prevenirea consecințelor negative generate de nerespectarea prevederilor prezentului Cod de conduită etică.

Art. 6. – Obiectivele prezentului cod de conduită etică urmăresc să asigure creșterea calității serviciului medical furnizat de spital, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și prevenirea birocrăției și a faptelor de corupție din activitatea de acordare a asistenței medicale de specialitate, prin:

- a) reglementarea normelor de conduită profesională necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creerii și menținerii la nivel înalt a prestigiului spitalului și personalului militar și civil încadrat;
- b) informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului militar și civil în exercitarea funcției;
- c) crearea unui climat de încredere și respect reciproc între pacienți/bolnavi și personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul spitalului;

2.2. Politici și obiective ale spitalului

Art. 7. (1) – Spitalul urmărește îmbunătățirea stării de sănătate a angajaților Ministerului Apărării Naționale pentru menținerea capacității de

luptă și de realizare a misiunii specifice a diverselor categorii de forțe din aria de responsabilitate, precum și recuperarea cât mai rapidă a celor cu probleme de sănătate.

(2) – Serviciile medicale profilactice și acțiunile de educație pentru sănătate, precum și serviciile curative furnizate în conformitate cu misiunea de bază a spitalului, asigură îndeplinirea politicilor și obiectivelor spitalului, astfel:

- a) asigurarea asistenței medicale de urgență tuturor persoanelor care se adresează spitalului, nediscriminatoriu, conform nivelului de competență;
- b) asigurarea asistenței medicale în situații de criză și război;
- c) asigurarea accesibilității la serviciile medicale;
- d) garantarea calității și siguranței actului medical, cu implementarea managementului riscului clinic;
- e) respectarea dreptului la ocrotirea sănătății, a egalității de șanse și la libera alegere a furnizorului de servicii medicale/medicului curant;
- f) asigurarea eficacității și eficienței serviciilor medicale;
- g) politica de protecție a datelor pacientului, de gestionare a informațiilor și de asigurare a confidențialității este îmbunătățită permanent;
- h) asigurarea evaluării pacienților prin echipe multidisciplinare (cu asigurarea consultațiilor în toate specialitățile medicale și chirurgicale de care e nevoie și prin protocoale de colaborare cu alte spitale), precum și al dreptului la a doua opinie, conform nevoii de îngrijire a acestora;
- i) dezvoltarea permanentă a serviciilor medicale conform nevoilor de sănătate ale populației și misiunii de bază definită prin statul de organizare;
- j) îmbunătățirea comunicării cu pacientul și cu aparținătorii acestuia;
- k) transparența în comunicarea cu factorii externi, cu păstrarea confidențialității datelor pacientului și a prevederilor legale specifice privind protecția informațiilor;

l) dezvoltarea structurii de personal conform cu volumul și complexitatea activității medicale și perfecționarea profesională permanentă;

m) dezvoltarea activității științifice și transformarea spitalului în spital clinic, dezvoltarea activității de formare și menținere a antrenamentului personalului spitalului în domeniul medical operațional;

CAPITOLUL III

3.1. Principii generale

Art. 8. – Pentru buna desfășurare a atribuțiilor de serviciu și în scopul atingerii obiectivelor stabilite, personalul care exercită funcții în Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca este obligat să respecte următoarele principii:

- a) integritatea – personalul își exercită funcția cu onestitate, bună – credință și responsabilitate și incoruptibilitate;
- b) legalitate – orice acțiune întreprinsă în conformitate cu cerințele funcției trebuie efectuată în spiritul și în litera legii;
- c) obiectivitatea – adoptarea unei atitudini imparțiale în dezvoltarea sarcinilor de serviciu;
- d) egalitatea de tratament – nici un criteriu de discriminare bazat pe naționalitate, sex, religie, rasă sau de orice altă natură nu va influența activitatea personalului din Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca;
- e) competența – atribuțiile de serviciu trebuie îndeplinite cu responsabilitate și profesionalism prin aplicarea tuturor cunoștințelor, aptitudinilor, precum și a experienței dobândite;
- f) transparența – punerea la dispoziția tuturor celor interesați a proiectelor de acte normative, în vederea amendării acestora în sens constructiv, sau a informațiilor de interes public;

- g) loialitatea – apărarea prestigiului instituției în care își desfășoară activitatea și ocrotirea interesului public prin orice mijloace, inclusiv judiciare;
- h) prioritatea interesului public – în îndeplinirea atribuțiilor funcționale, personalul are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal.

3.2. Principii fundamentale ale exercitării profesiei de medic

Art. 9. – Scopul și rolul profesiei medicale

Întreaga activitate profesională a medicului este dedicată exclusiv apărării vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a ființei umane.

Art. 10. – Nediscriminarea

Actul profesional și întreaga activitate a medicului se va exercita, respectiv desfășura, fără niciun fel de discriminare inclusiv în ceea ce privește starea de sănătate sau șansele de vindecare ale pacientului.

Art. 11. – Respectul demnității ființei umane

În toate situațiile actul profesional, în oricare formă sau modalitate s-ar desfășura, se va face cu respectarea strictă a demnității umane ca valoare fundamentală a corpului profesional.

Art.12. – Primordialitatea interesului și a binelui ființei umane

În toate deciziile cu caracter medical, medicul va trebui să se asigure că interesul și binele ființei umane prevalează interesului societății ori al științei.

Art.13. – Obligativitatea normelor profesionale și a celor de conduită

Medicul trebuie să depună toate diligențele și să se asigure că orice intervenție cu caracter medical pe care o execută sau decizie profesională pe care o ia respectă normele și obligațiile profesionale și regulile de conduită specifice cazului respectiv.

Art.14. – Independența profesională

Medicul este dator să stăruie și să își apere independența profesională, fiind interzisă orice determinare a actului medical ori a deciziei profesionale de rațiuni de rentabilitate economică sau de ordin administrativ.

Art.15. – Caracterul relației medic-pacient

Relația medicului cu pacientul va fi una exclusiv profesională și se va clădi pe respectul acestuia față de demnitatea umană, pe înțelegere și compasiune față de suferință.

Art.16. – Obligația diligenței de mijloace

Medicul își va dedica întreaga știință și pricepere interesului pacientului său și va depune toată diligența pentru a se asigura că decizia luată este corectă, iar pacientul beneficiază de maximum de garanții în raport de condițiile concrete, astfel încât starea sa de sănătate să nu aibă de suferit.

Art.17. – Principiul specializării profesionale

Cu excepția unor cazuri de urgență vitală, medicul acționează potrivit specialității, competențelor și practicii pe care le are.

Art.18. – Respectul față de confrăți

De-a lungul întregii sale activități, medicul își va respecta confrății, ferindu-se și abținându-se să-i denigreze ori să aducă critici cu privire la activitatea profesională a acestora.

3.3. Principii fundamentale ale exercitării profesiei de asistent medical

Art.19. – Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, și profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:

- a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană;
- b) în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;
- c) respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;
- d) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului;

e) acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competențe, aptitudini practice și performanțe profesionale fără niciun fel de discriminare;

f) în exercitarea profesiei asistenței medicali generaliști, și asistenței medicali trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice împrejurare, să își acorde colegial ajutor și asistență pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

g) asistenței medicali generaliști, și asistenței medicali trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

CAPITOLUL IV

4.1. Reguli generale de conduită

Art.20. – Pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul militar și personalul civil contractual este obligat:

- a) să se conformeze dispozițiilor legale care se aplică statutului la care a consimțit în mod deliberat, cu precădere aspectului referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi;
- b) să respecte obligația morală de loialitate față de instituția publică angajatoare și să apere, în fața terților, prestigiul acesteia;
- c) să nu solicite sau să nu accepte cadouri, favoruri, servicii sau alte avantaje care pot influența imparțialitatea și corectitudinea în luarea unei decizii sau efectuarea unei operațiuni în favoarea ofertantului și să nu accepte recompense suplimentare necuvenite pentru activitatea prestată;
- d) să nu se prevaleze de informații și date la care are acces datorită serviciului, pentru a desfășura el însuși sau prin alte persoane cărora acestea le sunt aduse la cunoștință, activități de natură a genera obținerea unor venituri necuvenite;

- e) să nu realizeze acte și fapte producătoare de efecte juridice sau generatoare de orice alte consecințe care afectează interesul instituției, fără a dispune de un mandat special;
- f) să nu se folosească de funcția deținută pentru a obține avantaje sau alte beneficii personale;
- g) să nu permită utilizarea numelui sau imaginii proprii în acțiuni publicitare pentru promovarea unei acțiuni comerciale;
- h) să promoveze o imagine favorabilă țării și instituției pe care o reprezintă în cadrul organizațiilor internaționale, instituțiilor de învățământ, conferințelor, seminariilor și al altor activități cu caracter internațional;
- i) să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol, să nu încalce legile și obiceiurile țării gazdă și să nu exprime opinii personale privind aspectele naționale sau disputele internaționale, în cazul deplasărilor în străinătate;
- j) să nu desfășoare activități ce generează conflict de interese sau care intră în contradicție cu responsabilitățile oficiale;
- k) să respecte onoarea, reputația, demnitatea și celelalte drepturi și libertăți fundamentale în raporturile cu terții;
- l) să fie imparțial și să respecte principiul egalității șanselor, indiferent de naționalitate, sex, religie sau de alte criterii discriminatorii;
- m) să raporteze autorităților în drept orice aspect negativ de care a luat la cunoștință în timpul sau în legătură cu serviciul;
- n) să nu primească direct cereri a căror rezolvare intră în competența sa, să nu discute direct cu petenții, cu excepția celui căruia îi sunt stabilite atribuții și să nu intervină pentru soluționarea acestor cereri;

- o) să susțină cu demnitate și competență drepturile și interesele legitime ale Spitalului Militar de Urgență, „Dr. Constantin Papilian” Cluj-Napoca, cu respectarea secretului și confidențialității, în întreaga sa activitate;
- p) să asigure folosirea bunurilor publice în scopul exclusiv al desfășurării activităților aferente funcției, să ocrotească bunul public și să evite producerea oricărui prejudiciu, acționând în orice situație ca un bun proprietar.

4.2. Reguli generale de comportament în activitatea medicilor

Art.21. – Comportamentul profesional și etic

(1) Medicul trebuie să fie un model de comportament profesional și etic, fiind în permanență preocupat de creșterea nivelului său profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiei medicale.

(2) Comportamentul profesional implică, fără a se limita la, preocuparea constantă și permanentă a medicului pentru aflarea, pe orice cale, inclusiv prin intermediul formelor de educație medicală continuă, a celor mai noi descoperiri, procedee și tehnici medicale asimilate și agreate de comunitatea medicală.

Art.22. – Fapte și acte nedeontologice

Sunt contrare principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în special, următoarele acte:

- a) practicarea eutanasiei și eugeniei;
- b) cu excepția situațiilor prevăzute de lege sau de normele profesiei, refuzul acordării serviciilor medicale;
- c) abandonarea unui pacient fără asigurarea că acesta a fost preluat de o altă unitate medicală sau de un alt medic ori că beneficiază de condiții adecvate situației în care se află și stării sale de sănătate;
- d) folosirea unor metode de diagnostic sau tratament nefundamentate științific sau neacceptate de comunitatea medicală, cu risc pentru pacient;

e) cu excepția urgențelor vitale, exercitarea profesiei medicale în condiții care ar putea compromite actul profesional sau ar putea afecta calitatea actului medical;

f) emiterea unui document medical de complezență sau pentru obținerea unui folos nelegal sau imoral;

g) emiterea unui document medical pentru care nu există competență profesională;

h) atragerea clientele profitând de funcția ocupată sau prin intermediul unor promisiuni oneroase și neconforme cu normele publicității activităților medicale;

i) folosirea, invocarea sau lăsarea impresiei deținerii unor titluri profesionale, specialități ori competențe profesionale neconforme cu realitatea;

j) încălcarea principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic.

Art.23. – Atingeri ale independenței profesionale

Constituie o atingere gravă adusă caracterului independent al profesiei medicale următoarele acte:

a) cu excepția situațiilor prevăzute de lege și cu anunțarea prealabilă a organelor profesiei, asocierea sau colaborarea, sub orice formă și orice modalitate, directă ori indirectă, dintre un medic și o persoană care produce sau distribuie medicamente;

b) reclama, în orice mod, la medicamente, aparatură medicală sau alte produse de uz medical;

c) implicarea, direct sau indirect, în distribuția de medicamente, dispozitive medicale, aparatură medicală sau de alte produse de uz medical;

d) încălcarea principiului transparenței în relația cu producătorii și distribuitorii de medicamente și produse medicale;

e) primirea unor donații sub formă de cadouri în bani sau în natură ori alte avantaje, a căror valoare le face să își piardă caracterul simbolic și care influențează actul medical, de la una dintre entitățile prevăzute la lit. a)-c);

Art.24. – Caracterul nemediat al relației medic-pacient

Cu excepția unor situații obiectiv excepționale și imposibil de înlăturat, orice decizie medicală se va baza în primul rând pe examinarea personală și nemediată a pacientului de către medicul respectiv.

Art.25. – Limitele angajamentului profesional

(1) În orice situație, angajamentul profesional al medicului nu poate depăși competența profesională, capacitatea tehnică și de dotare a cabinetului sau a unității sanitare ori baza materială afectată, inclusiv prin convenții sau colaborări ferme cu alte unități sanitare.

(2) Dacă medicul nu are suficiente cunoștințe ori experiența necesară pentru a asigura o asistență medicală corespunzătoare, acesta va solicita un consult adecvat situației sau va îndruma bolnavul către un astfel de consult la o altă unitate medicală. Aceleași dispoziții se vor aplica și în cazul în care dotarea tehnică și materială a unității în care are loc consultul sau intervenția medicală nu este adecvată consultului, stabilirii diagnosticului sau intervenției medicale.

Art.26. – Diligența de claritate

Medicul care a răspuns unei solicitări cu caracter medical se va asigura că persoana respectivă a înțeles pe deplin prescripția, recomandarea sau orice altă cerință a medicului, precum și cu privire la faptul că pacientul este, după caz, preluat de o altă unitate medicală ori în supravegherea altui specialist în domeniu.

Art.27. – Colaborarea cu alți specialiști

În situația în care pacientul a fost preluat sau îndrumat către un alt specialist, medicul va colabora cu acesta din urmă, punându-i la dispoziție orice fel de date sau informații cu caracter medical referitoare la persoana în

cauză și informându-l cu privire la orice altă chestiune legată de starea de sănătate a acesteia.

Art.28. – Consultul în echipă

În situația în care este necesar, medicul, cu consimțământul pacientului sau, după caz, al persoanei respectiv instituției abilitate, va solicita părerea unuia sau mai multor medici, cu care se poate consulta, pentru luarea celor mai adecvate măsuri în interesul pacientului.

Art.29. – Luarea deciziei și comunicarea ei

(1) În cazul unui consult organizat de către medicul curant, luarea și comunicarea deciziei finale aparține medicului care l-a organizat.

(2) Dacă opinia majorității medicilor participanți la un consult organizat, diferă de a medicului care a organizat consultul, pacientul ori, după caz, instituția sau persoana abilitată vor fi informați.

Art.30. – Dreptul la o a doua opinie medicală

În toate situațiile medicul va respecta dreptul pacientului de a obține o a doua opinie medicală.

Art.31. – Actul medical de la distanță

Investigația ori intervenția medicală la distanță, în oricare dintre formele și modalitățile existente, este permisă numai în situația în care pacientul este asistat nemijlocit de către medicul său, iar scopul investigației și procedurilor la care este supus pacientul este acela de a ajuta medicul să determine diagnosticul, să stabilească tratamentul sau să întreprindă orice altă măsură medicală necesară finalizării actului medical sau intervenției medicale în cazul operațiilor. Excepție fac situațiile de urgență.

Art.32. – Finalizarea obligației asumate

(1) Medicul se va asigura că pacientul a înțeles natura și întinderea relației medic-pacient, că are o așteptare corectă cu privire la rezultatele actului medical și la serviciile medicale pe care acesta urmează să le primească.

(2) Odată încheiată înțelegerea medic-pacient, medicul este ținut să ducă la îndeplinire toate obligațiile asumate, așa cum rezultă ele din înțelegerea părților sau din obiceiurile și cutumele profesiei medicale.

Art.33. – Refuzul acordării serviciilor medicale

(1) Refuzul acordării asistenței medicale poate avea loc strict în condițiile legii sau dacă prin solicitarea formulată persoana în cauză îi cere medicului acte de natură a-i știrbi independența profesională, a-i afecta imaginea sau valorile morale ori solicitarea nu este conformă cu principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic, cu scopul și rolul social al profesiei medicale.

(2) În toate cazurile, medicul îi va explica persoanei respective motivele care au stat la baza refuzului său, se va asigura că prin refuzul acordării serviciilor medicale viața sau sănătatea persoanei în cauză nu sunt puse în pericol și, în măsura în care refuzul este bazat pe încălcarea convingerilor sale morale, va îndruma persoana în cauză spre un alt coleg sau o altă unitate medicală.

4.3. Reguli generale de comportament în activitatea asistenților medicali

Art.34. – Asistentul medical generalist, și asistentul medical trebuie să evite în exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei și să evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea și moralitatea individuală și profesională.

Art.35. – Asistentul medical generalist, și asistentul medical au obligația să manifeste o conduită ireproșabilă față de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia.

Art.36. – În caz de pericol public, asistentul medical generalist, și asistentul medical nu au dreptul să își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente, conform legii.

Art.37. – Asistentul medical generalist, și asistentul medical sunt răspunzători pentru fiecare dintre actele lor profesionale.

Art.38. – Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistenții medicali generaliști, și asistenții medicali din sistemul public încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art.39. – Încredințarea atribuțiilor proprii unor persoane lipsite de competență constituie greșeală deontologică.

Art.40. – Asistentul medical generalist, și asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, minimalizând terminologia de specialitate pe înțelesul acestora.

Art.41. – Asistentul medical generalist, și asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense, altele decât formele legale de plată.

CAPITOLUL V

5.1. Dispoziții finale

Art. 42. – (1) Încălcarea dispozițiilor prezentului Cod de conduită etică atrage suportarea consecințelor legale, dacă atitudinea neconformă se regăsește printre faptele incriminate de lege.

(2) Nerespectarea prevederilor prezentului cod de conduită etică constituie abatere și atrage aplicarea măsurilor disciplinare, cu efecte negative asupra carierei profesionale.

(3) Răspunderea disciplinară a medicilor și a asistenților medicali nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială;

(4) Analiza, cercetarea, judecarea și decizia cu privire la abaterile de la prezentul Cod de conduită etică sunt, după caz, de competența consiliilor de onoare, a consiliilor de judecată ori a comisiilor de cercetare disciplinară.